

ماده ۱۴۹ قانون مالیاتهای مستقیم سال ۱۳۶۶

در تشخیص درآمد مشمول مالیات محاسبه استهلاکات دارایی و هزینه‌های تاسیس و سرمایه‌ای با رعایت اصول زیر انجام می‌شود:

۱. آن قسمت از دارایی ثابت که بر اثر استعمال یا گذشت زمان یا سایر عوامل بدون توجه به تغییر قیمت‌ها ارزش آن تقلیل می‌یابد قابل استهلاک است .
۲. ماخذ استهلاک ، قیمت تمام شده دارایی می‌باشد .
۳. استهلاکات از تاریخی محاسبه می‌شود که دارایی قابل استهلاک آ ماده برای بهره‌برداری ، در اختیار موسسه قرار می‌گیرد . در صورتی که دارایی قابل استهلاک به استثنای فیلم‌های سینمایی وارده از خارج کشور که از تاریخ اولین نمایش قابل استهلاک خواهد بود ، در خلال ماه در اختیار موسسه قرار گیرد ماه مزبور در محاسبه منظور خواهد شد . در مورد کارخانجات ، دوره بهره‌برداری آزمایشی جزء بهره‌برداری محسوب نمی‌گردد .
۴. هزینه‌های تاسیس از قبیل مخارج ثبت موسسه ، حق مشاوره و نظایر آن و هزینه‌های زاید بردرآمد (دوره قبل از بهره‌برداری و دوره بهره‌برداری آزمایش) جز در مواردی که ضمن جدول مقرر در [ماده \(151\)](#) این قانون تصریح خواهد شد حداکثر تا مدت ده سال از تاریخ بهره‌برداری به طور مساوی قابل استهلاک است .
۵. در صورتی که بر اثر فروش مال قابل استهلاک یا مسلوب‌المنفعه شدن ماشین‌آلات زبانی متوجه موسسه گردد زیان حاصل معادل ارزش مستهلک نشده دارایی منهای حاصل فروش (در صورت فروش) یکجا قابل احتساب در حساب سود و زیان همان سال می‌باشد .

تبصره:

در مورد محاسبه مالیات تهیه کنندگان فیلم‌های ایرانی که در ایران تهیه می‌شود قیمت تمام شده فیلم در سال اول بهره‌برداری و در صورتی که درآمد فیلم تکافو نکند در سالهای بعد در محاسبه درآمد مشمول مالیات منظور خواهد شد .